

עגלה ערופה פרק תשיעי סוטה

עד ימיו היה פגיש מכה בירושלים. צבית האפחיס בחולו של מועד
לנשות מלאכה דבר האבד שמוכרת במועד ועמד הוא וגזר על
הנפחיס אפילו בדבר האבד ממי שקולו נשמת למרחוק ואין הכל
יודעין שהיא לדבר האבד והיא אמריקן לה במועד קמן (א-ב) ימיו לא
סולק אדם לשאל למכרו על הדמיו.

אפי' לנצ בצדק חל' בזמן שקרב אלהים ישונו: ואלכי חזק
בנפס: להנחם: האומרים לרע טוב. שמעמכן את הרעם:
רע בו ראו: דכתיב הו' הו' בזהו פרשתו טובל: מושב רבוק.
מאריקן הדוק ומדס גלוח הוא: ומשמעו הפלמדיס: כדק"ל

*עד ימיו היה פגיש מכה בירושלים ובמיו
א"צ לשאל על הדמיו: נבמי ת' דמנין שאם
נערפה העגלה ואח"כ נמצא ההורג שאין
פוסרת אותו: ת"ל ולא רץ לא יופר לרס:
אשר שפך בה בי אם בדם שפכו: עד
אחד אבד ראיה את ההורג בן: מעמא
דמכיש ליה, הא לא מכחיש ליה, עד אחד
מוריס, מנהי מלי דתר' לא נודע מי

תורה אור (קדושין 97 מה): כיון לאסות הדוח
עניות של ארס: מוצרם על לומדיס.
מוחרס חולי המלל לומדיס: ולכסוף
מסול עליהו: מנחם צביוניס:
מביל מלל: הדיניס ממילין מלל
פרקמטיס שלס על בעלי צבוס
היודעיס צביז סוורה שסכחו
הדינין על יו: רבו אס הסך
בצביו יעספ: סוורה סהדיין
מסכריס ל פיס מפז טובה עסשה
ל וחיט מחירל מהס: שפליס
הנבצו: שאין אימס גדוליס על
הקניס ואין ניכר בין גבוה לשפל:
ומלפסל: מלססס של ישראל חולל
וטלל הולכס ומסולול: זר עין.
מלססס חרסיס בצמוכס: עורפי
גולניס ומלמלי הלכ מן הענייס
לרסס: רבו מס המריס רבו הוקלס
לשפויסס וזה למיס המריס להרבות:
ללל ספסוק מלססוקס: כדלמרין
שאין המיס בודקין משרטו המנלפיס:
ומחי ללל: שאין מסין את חורס
למנוע יפס מפי רכס וכומיס על
דינסי לדקק שמועסס: ישראל
לפיס: כמי הוא: שחל בו סורה
בדמנה ואין דפי וסמה ומלוקס:
ואין

הכרו"ה הא נודע מי הכרו, אפילו אחד בסוף
העולם, לא היו עורפין, רבי עקיבא אומר
מעין לסנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש
ואין מכירין אותו שלא היו עורפין ת"ל
וענינו לא ראו הולא ראוהו דאמרת
עד אחד מהימן, אידך חד היכי מצי מכחיש
ליה, והאמר עולא כל מקום שהאמינה
תורה עד אחד הרי כאן שנים ואין דבריו של
אחד במקום שנים: אמר לך עולא תני לא
היו עורפין וכן א"ל יצחק תני לא היו עורפין,
ודי חייא אמר תני היו עורפין ולרבי חייא
קשיא דעולא: לא קשיא באן כבת אחת
באן בזה אוד זה, תנן עד אחד אומר ראיתי
את ההורג ושנים אומרים לא ראתי הו'
עורפין הא חד וחד לא היו עורפין תיובתא

הכרו"ה הא נודע מי הכרו, אפילו אחד בסוף
העולם, לא היו עורפין, רבי עקיבא אומר
מעין לסנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש
ואין מכירין אותו שלא היו עורפין ת"ל
וענינו לא ראו הולא ראוהו דאמרת
עד אחד מהימן, אידך חד היכי מצי מכחיש
ליה, והאמר עולא כל מקום שהאמינה
תורה עד אחד הרי כאן שנים ואין דבריו של
אחד במקום שנים: אמר לך עולא תני לא
היו עורפין וכן א"ל יצחק תני לא היו עורפין,
ודי חייא אמר תני היו עורפין ולרבי חייא
קשיא דעולא: לא קשיא באן כבת אחת
באן בזה אוד זה, תנן עד אחד אומר ראיתי
את ההורג ושנים אומרים לא ראתי הו'
עורפין הא חד וחד לא היו עורפין תיובתא

רדבי היא, ולישמעך אימא סיפא שנים אומרים ראינו ועד אחד אומר לא ראינום לא היו עורפין הא חד
ודד היו עורפין: אלא מחני' בלילה בפסולי עדות וכדברי נחמיה דאמר לכל מקום שהאמינה תורה עד אחד
הלך אחד חוב דעות ועשו שתי נשים באיש אחד בשני אנשים באיש אחד ואיכא דאמר כל היכא
דאימא עד אחד כשל מעיקרא אפילו מאה נשים כי אחד דמיין והכא במאי עסקינן כנון דאחאי אשה
מעיקרא ותרצה לרדבי נחמיה הב' רבי נחמיה אומר כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הלך אחד חוב
דעות ועשו שתי נשים באשה אחת בשני אנשים באיש אחד אבל שתי נשים באיש אחד כי פלגא
ופלגא דמי ותרתי פסולי עדות למה לי! מהו דתימא כי אוליין בתר חוב דעות לחימרא אבל לקולא
לא קמ"ל: משרבו הרוצחין בו: ת"ר ומשרבו הרוצחין במלה עגלה ערופה לפי שאינה באה אלא על
הפסק משרבו הרוצחין בגלוי במלה עגלה ערופה: משרבו הנואפין בו: *ת"ר ונקה האיש מעון בזמן
שהאיש מעוקה מעון, המיס בודקין את אשתו, אין האיש מעוקה מעון, אין המיס בודקין את אשתו, ואומר
לא אפקד על בנותיכם כי תזנינה כו' מאי ואומר? וכי תימא עון דיריה אין, דבניה ודבנתיה לא, תא
שמע לא אפקד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה וכי תימא עון אשת איש אין עון
דפניה לא ת"ש כי הם עם הזונות ופדו ועם הקדשות וזכו וגו' מאי ויעם לא יבין וילבם ואמר רבי
אלעזר-אמר להם נביא לישראל-אם אתם מקפדין על עצמכם, מים בודקין, נשותיכם, ואם לאו, אין המיס
בודקין נשותיכם, אלא בעלי הנאה נתעוהו הדינין ונתקלקלו המעשים ואין נוה' בעולם משלג רואי פנים בין
במל' לא תגורו ופסק לא תבירו ופרקי עול שמים ונתנו עליהם עול בשך ודם משבג לחוש לחישות בין
רבה דרון אף בישראל ונסתלה השכינה משום שנאמר בקרב אלהים ישפוט משבג ארץ כצעם לבם
והלך רבו האומרים לרע טוב ולמוב רע משבג האומרים לרע טוב ולמוב רע רבו היו בעולם משבג
משכי הרוק רבו היהודים ונחמנו התלמידים והתורה תורת על לומדיה משבג היהודים התחילו בנות
ישראל להנשא ליהודים שאין הורינו הוא אלא לפנים ואינו והאמר מר האי מאן דמיהר *אפילו אינשו
ביתיה לא מקבל שנאמר גבר יהוד ולא ינה לא ינה אפי' בנה שלא מעיקרא קפצה עליה לסיף מיתויל עלייה
משבג משילי מלאי על בעלי בתים, רבה השוחד והמית משפס פסקה טובה משבג מקבלי טובתך
ומחוקני טובתך רבו איש הישר בעיניו יעשה שפלים הונכחו והגבוהים הושפלו ומלכותא אולא ונולא
משבג צרי עין ומורפו מרף רבו מאמצי הלב וקופצי ידים מלהלות ועברו על מה שכתוב בתורה השמר
לך פן וגו' משבג נסיוות גרון ומשקרות עינים רבו מים המרים אלא שפסקו משבג מקבלי מתנות
נחמנו המיס ונחקרו השנים דכתיב ושונא מתנות יהוה משבג וחזו חלב רבו מחלוקת בישראל
משבג תלמודי שמיא וחילל שלא שימש כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות
משבג מקבלי צדקה מן העובדי כוכבים היו ישראל למעלה הם למטה ישראל לפנים הם לאחור:

רדבי היא, ולישמעך אימא סיפא שנים אומרים ראינו ועד אחד אומר לא ראינום לא היו עורפין הא חד
ודד היו עורפין: אלא מחני' בלילה בפסולי עדות וכדברי נחמיה דאמר לכל מקום שהאמינה תורה עד אחד
הלך אחד חוב דעות ועשו שתי נשים באיש אחד בשני אנשים באיש אחד ואיכא דאמר כל היכא
דאימא עד אחד כשל מעיקרא אפילו מאה נשים כי אחד דמיין והכא במאי עסקינן כנון דאחאי אשה
מעיקרא ותרצה לרדבי נחמיה הב' רבי נחמיה אומר כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הלך אחד חוב
דעות ועשו שתי נשים באשה אחת בשני אנשים באיש אחד אבל שתי נשים באיש אחד כי פלגא
ופלגא דמי ותרתי פסולי עדות למה לי! מהו דתימא כי אוליין בתר חוב דעות לחימרא אבל לקולא
לא קמ"ל: משרבו הרוצחין בו: ת"ר ומשרבו הרוצחין במלה עגלה ערופה לפי שאינה באה אלא על
הפסק משרבו הרוצחין בגלוי במלה עגלה ערופה: משרבו הנואפין בו: *ת"ר ונקה האיש מעון בזמן
שהאיש מעוקה מעון, המיס בודקין את אשתו, אין האיש מעוקה מעון, אין המיס בודקין את אשתו, ואומר
לא אפקד על בנותיכם כי תזנינה כו' מאי ואומר? וכי תימא עון דיריה אין, דבניה ודבנתיה לא, תא
שמע לא אפקד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה וכי תימא עון אשת איש אין עון
דפניה לא ת"ש כי הם עם הזונות ופדו ועם הקדשות וזכו וגו' מאי ויעם לא יבין וילבם ואמר רבי
אלעזר-אמר להם נביא לישראל-אם אתם מקפדין על עצמכם, מים בודקין, נשותיכם, ואם לאו, אין המיס
בודקין נשותיכם, אלא בעלי הנאה נתעוהו הדינין ונתקלקלו המעשים ואין נוה' בעולם משלג רואי פנים בין
במל' לא תגורו ופסק לא תבירו ופרקי עול שמים ונתנו עליהם עול בשך ודם משבג לחוש לחישות בין
רבה דרון אף בישראל ונסתלה השכינה משום שנאמר בקרב אלהים ישפוט משבג ארץ כצעם לבם
והלך רבו האומרים לרע טוב ולמוב רע משבג האומרים לרע טוב ולמוב רע רבו היו בעולם משבג
משכי הרוק רבו היהודים ונחמנו התלמידים והתורה תורת על לומדיה משבג היהודים התחילו בנות
ישראל להנשא ליהודים שאין הורינו הוא אלא לפנים ואינו והאמר מר האי מאן דמיהר *אפילו אינשו
ביתיה לא מקבל שנאמר גבר יהוד ולא ינה לא ינה אפי' בנה שלא מעיקרא קפצה עליה לסיף מיתויל עלייה
משבג משילי מלאי על בעלי בתים, רבה השוחד והמית משפס פסקה טובה משבג מקבלי טובתך
ומחוקני טובתך רבו איש הישר בעיניו יעשה שפלים הונכחו והגבוהים הושפלו ומלכותא אולא ונולא
משבג צרי עין ומורפו מרף רבו מאמצי הלב וקופצי ידים מלהלות ועברו על מה שכתוב בתורה השמר
לך פן וגו' משבג נסיוות גרון ומשקרות עינים רבו מים המרים אלא שפסקו משבג מקבלי מתנות
נחמנו המיס ונחקרו השנים דכתיב ושונא מתנות יהוה משבג וחזו חלב רבו מחלוקת בישראל
משבג תלמודי שמיא וחילל שלא שימש כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות
משבג מקבלי צדקה מן העובדי כוכבים היו ישראל למעלה הם למטה ישראל לפנים הם לאחור:

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

משמת יוסי בן יועזר כו' ומאי אשכולות אמר רב יהודה אמר שמואל איש שהכל בו: יותנן כהן גדול העביר
הדית המעשר בו: מ"מ אמר רבי יוסי בר' תינא ל"פי שאין נותנין אותו כתיקונו דדחמנא אמר ריהבי לליים
ואנן

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...

הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...
הפ"ק
א"ל רבי...